

relser, der er trænede gennem Aarene, vil have Forstaaelse af denne Fare og vil vide at tage Hensyn dertil.

Regeringsforslaget bygger paa det frie Skøn i Landkommunerne og i Købstæder med under 20 000 Indbyggere. Venstre mener, at det er rigtigt at bygge paa det frie Skøn, vi mener, at Hjelpekasserne har saa meget Kendskab til Forholdene paa disse Steder, at de vil vide at træffe det rette gennem det frie Skøn. I København og de større Købstæder er Forholdet ulige vanskeligere, og der vil det være rigtigt at give nærmere Regler. Man kan selvfølgelig spørge, om de 20 000 netop er den rigtige Grænse. Det tør jeg ikke sige, men jeg vil antage, det i alt væsentligt er den rigtige. Men det er selvfølgelig et Spørgsmaal, der kan forhandles om. I Lovforslaget staar, at der efter Hjelpekassebestyrelsens og Kommunalbestyrelsens Indstilling fastsættes af Indenrigsministeren Regler, som skal indeholde Bestemmelser vedrørende Hjælpens Omfang, Kontrol, Samarbejde med Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningskontorerne o. s. v. Jeg vil haabe, at det Samarbejde, der gerne skulde i Gang, maa komme i Gang, og at det Forslag, som udgaar deraf, og som Ministeren har Myndighed til at stadfæste, maa indeholde Regler, som fuldt ud kan være betryggende, saaledes at man kan hjælpe dem, der trænger, og undgaa at bevilge Penge, som der ikke er saa stærk Brug for, som der kan være paa andre Steder.

I begge Lovforslagene findes den Bestemmelse, at der ikke maa gives Hjælp til den, der har udover $\frac{2}{3}$ af sin Arbejdsfortjeneste. Der findes ogsaa en Bestemmelse om, at hvis Arbejdstiden er nedsat udover $\frac{1}{3}$, med andre Ord, naar man har Arbejde i $\frac{2}{3}$ af Tiden, kan der gives Understøttelse. Jeg forstaar Bestemmelsen saaledes, som det sikkert er Mening, og som den blev praktiseret i Fjor, at det er Arbejdsfortjenesten og Understøttelsen tilsammen, der ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ af den sædvanlige Arbejdsfortjeneste i Faget.

Det af det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen paa Socialdemokratiets Vegne indbragte Forslag bygger paa Arbejdsløshedskasseloven, men det ændrer i Virkeligheden næsten fuldstændig dennes Karakter i indeværende Vinter. I § 1 foreslaas det, at Dagpengene kan forhøjes fra 3—4 Kr., som de nu er, med 1,50 Kr. for Ikke-Forsørgere og 2 Kr. for Forsørgere, altsaa op til 5—6 Kr. Det er ret høje Tal, man der ønsker at gaa op til. Man foreslaar, at Staten skal betale hele Forhøjelsen. For Forhøjelsens Vedkommende er der ikke i det fore-

lagte Lovforslag noget som helst, der hedder Forsikring. Staten skal yde det hele. Ligeledes foreslaas det, at man kan faa fortsat Hjælp i Lighed med i Fjor. Og deraf betaler Staten $\frac{2}{3}$ og Kommunerne $\frac{1}{3}$, medens Arbejdsløshedskasserne ikke betaler noget. Vi fra vor Side har ment, at det var bedre at gaa gennem Hjelpekasserne end paa den Maade fuldstændig at ændre Arbejdsløshedskasselovens Karakter, en Ændring, som vi fra vor Side ikke ønsker at være med til. Ifølge § 1, sidste Stykke, skal Dagpengene efter den 1. April forhøjes med de samme Beløb, altsaa ogsaa op til 5—6 Kr.; men der er den Forskel, at der ønsker man at bygge paa Forsikringsprincippet, ligesom man har gjort tidligere. Venstre vil være i nogen Grad betænkeligt ved at gaa saa højt op, men vi anerkender, at der er en Fordel ved, at Bestemmelsen bygger paa Forsikringsprincippet, og jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister om at tage dette Forhold under Overvejelse, idet Arbejdsløshedsloven skal forelægges til Revision ved Begyndelsen af den kommende Samling, altsaa antagelig i Oktober Maaned. Vi mener, der da vil være Grund til at overveje det Spørgsmaal, om Dagpengenes Størrelse bør forhøjes. Det tiltalende ved det for mig er, at det bygger paa Forsikringsprincippet. Det er muligt, at man kommer for højt op, og der er jo ingen, som ved, hvordan Arbejdslønnens Stigning eller Fald udvikler sig i den kommende Sommer. Det vil være rigtigt at se, hvorledes det gaar dermed; der er vel mere, der tyder paa, at Arbejdslønnen vil falde, end at den vil stige i den Vinter og Sommer, vi staar overfor. Det samme maa gælde for et af de i øvrigt mest tiltalende Punkter i dette Lovforslag, nemlig Forhøjelsen af Understøttelsen til Familieforsørgere, hvor man foreslaar Understøttelsen forhøjet fra 25 Øre til 50 Øre om Dagen for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar. Ogsaa dette bygger paa Forsikringsprincippet, hvad jeg anser som Bevis paa, at man fra Socialdemokratiets Side særlig ønsker de to Punkter gennemført, nemlig Forhøjelsen af Dagpengene efter 1. April og Forhøjelsen af Børnetillæget. Det er ogsaa de to Ting, vi fra vor Side er mest villige til at forhandle om; og ogsaa om Forhøjelsen af Tilskuddet til Familieforsørgere, der har Børn, gælder det, at jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil tage det med i sine Overvejelser, inden Loven bliver forelagt til Revision i det kommende Efteraar. Hvis der sker det, jeg haaber, at de to af den højtærede Regering forelagte Lovforslag faar